MISCELLANEAE IVRIS CONTROVERSI
Quæſtiones, ex materiâ criminali deſumptæ,

Quas

Auxiliante DEO,

Præſide

Clariſſ. atq; conſultiſſimo viro,

Dn. THEODORO ADAMIO,

I. V. D. in Illuſtri Iuliâ Academiâ publico Pandect. Profeſſore, & iudicij prouincialis in Ducatu Brunſuicenſi Adſeſſore, nec non pro tempore Facultatis iuridicæ Decano,

Publicè diſcutiendas proponit

IOANNES AVENARIVS Oringenſis.

Ad diem 10. Ianuarij.

IBLIOTECA NAZ.
ROMA
TTORIO EMANUELE

HELMAESTADI,
Ex Officina Typogr. IACOBI LVCII,
Anno cIɔ. Iɔ. cvII.

MISCELLANEAE IVRIS controuerſi quæſtiones.

I.

ADſertio eorum qui ſtatuunt crimen læſæ maieſtatis contra ſolum Imperatorem vel Rempub. Rom. non etiam aduerſus alios inferiores principes propriè committi, iuris ciuilis fundamentis admodùm conſentanea eſſe dicitur.

II.

De illâ quæſtione vehementer contendunt Dd. Vtrùm crimen læſæ maieſtatis committens, ſtatim perpetrato delicto, ipſo iure amittat rerum ſuarum dominium, an verò condemnatione demùm ſubſequutâ? Poſterius adſerere lubet.

III.

Ex ſanctione Imperatoris CONSTANTINI *l. 2. C. de falſ. monet. in falſos monetarios pœna ignis conſtituta eſt. Cæterùm huic l. 2. haudquaquam refragatur. l. 1. verſ. ſin verò longiſſimè. C. eod. Quantumuis nonnulli in diſſolutione huius nodi (quem intricatum eſſe putant) multùm laborent, exiſtimantes in d. l. 1. mitiorem pœnam monetarum adulteratoribus eſſe irrogatam.*

IV.

Quæritur, an Legatum aduerſus principem vel Rempub. ad quam miſſus eſt, delinquentem, ſaluo iure gentium capere ac punire liceat? Vtiq.

V.

Valdè dubitatur inter Dd. vtrùm actio iniuriarum ad palinodiam ſit criminalis, an verò ciuilis? Poſterius affirmantibus adſentior.

VI.

In quæſtionem vocatur, num relegatio ſit pœna capitalis dicenda? Inficiantibus omnimodò adhæreo.

VII.

In controuerſiam trahitur, an fur legitimè damnatus, ſi rupto laqueo viuus & incolumis in terram deciderit, iterum ſtrangulari debeat? Affirmantibus ſuffragium adijcio.

VIII.

In adulteros pœnam ſanguinis eſſe conſtitutam iuris manifeſti eſt, vti patet ex l. quamuis. 30. in fin. C. ad L. Iul. de adult. & §. Item lex Iulia. 4. Inſt. de pub. iud. At verò fœminis ex Nouell. 134. cap. 10. hæc pœna eſt remiſſa, cùm adultera detrudatur in monaſterium. Quæritur an rectè? N.

IX.

Anfractuoſa agitatur quæſtio, num is qui mandauit alicui, vt alterum tantùm vulneraret, factâ illi expreſſè inhibi-

inhibitione, ne eundem occideret, ordinariâ L. Corneliæ pœnâ plectendus ſit, ſi mandatarius limites mandati tranſiliens, illum interfecerit? Neg. ſententiam tuendam arripio.

X.

Non inutilis diſquiſitionis eſt, an is, qui Titium interficere voluit, errore quodam in perſonâ commiſſo, Sempronium exanimauit, ſit puniendus L. Corneliâ de Sicarijs? Aff. ſententiam magno receptam aſſenſu amplector.

XI.

Qui latronem ſibi inſidiantem occidit, nullo iure tenetur, modò id fiat legitimè, hoc eſt, moderamine inculpatæ tutelæ adhibito. Quæritur iam, an ad moderamen illud neceſſarium ſit, vt quis primum ictum exſpectare & excipere teneatur? Neutiquam.

XII.

Magnoperè controuertitur, an pro rebus defendendis æquè ac pro tuendo corpore inuaſores non tantùm repellere, ſed etiam occidere liceat? N.

XIII.

An fama & exiſtimatio per vim defendi poſſit adeò vt conuitijs laceſſitus, ob ſui honoris defenſionem alterum occidere queat? Minimè.

XIV.

Haud inutiliter quæritur, an ille quoq; modum defenſionis excedat, qui cum poſſit fugere, mauult reſiſtere & vim

vim

vim contrariâ vi propulſare, quàm ſe committere fugæ? Neg.

XV.

Num quis etiam propter pudicitiam defendendam aliquem impunè interimere poſſit? Affirm. ſententiam approbo.

XVI.

An prohibeatur iniuriâ adfectus, ſimili vel aliâ verborum iniuriâ excipere iniuriantem, vt ſi dicat: tu fur es, rectè replicare poſſit, tu mentiris? Quid ni poſſit?

XVII.

Quòd ſi quis aggreſſorem occiderit, non ſeruato moderamine inculpatæ tutelæ, an pœnâ L. Corneliæ de ſic. ordinariâ ſit adficiendus? Reſp. quòd aliâ mitiori pœnâ pro arbitrio iudicis in eum ſtatuendâ, ſit plectendus.

XVIII.

Indagare quoq; placet, an prouocatio pro tali offenſione haberi poſſit, vt alteri eam contrariâ vi repellere licitum ſit? Pernego.

XIX.

Controuertitur & hæc quæſtio; an, ſi reus, cui pœna pecuniaria eſt irrogata, vel actori vel fiſco numeranda, ſoluendo non ſit, iudex eam in corporalem conuertere queat? Aff.

XX.

Frequens concertatio eſt, an damnatus ad ſupplicium

capita-

capitale, liberetur per puellam eum in matrimonium petentem? Negantium ſententiæ frequentiore Dd. calculo approbatæ adſtipulor.

XXI.

An nemine accuſante, Magiſtratui nihilominus inquiſitio conceſſa ſit, quæſtionis eſt? Omninò.

XXII.

Quæſtio inter iuris interpretes eſt exorta, an tutor ob culpam latam ſuſpectus factus atq; remotus, efficiatur infamis? Neg.

XXIII.

Cauſſam ſemel iureiurando deciſam, prætextu periurij inter litigatores retractari poſſe, inficias ire haut dubitamus.

XXIV.

Num reus in delictis, quæ pro atrocitate vel pœnam ſanguinis vel infamiam merentur, ſub iuriſiurandi religione interrogari debeat? N.

XXV.

Quæritur, an reus in iudicijs criminalibus ex ſolis præſumptionibus condemnari poſſit? Negatiuam veritati legibusq; conſonam recipimus.

XXVI.

Controuertitur, an etiam in criminalibus iudicijs victus victori ſit condemnandus in expenſas? A.

ΠΟΡΙΣ-

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ
FEVDALIA.

I.

Feudo filiofam. conceſſo, quæritur, an eius vſusfructus adquiratur patri? N.

II.

An pecunia ex feudo redacta, pro feudo ſit habenda? N.

III.

Num fœmina in Feudo propter maſculi exſiſtentiam ſemel excluſa, ſemper maneat excluſa? N.

IV.

An ſeruitus realis in Feudo conſtitui poſſit, inſcio domino? A.

FINIS.

BIBLIOTECA ROMA VITTORIO EM